

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010006
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421010006.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medvedom, na hlavnom pojednávaní dňa 8.3.2022, v trestnej veci proti obž. U. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný U. G., nar. X.XX.XXXX v V. X., trvale bytom F. R.,

uznáva sa za vinného, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti mal. X. X., nar. XX.XX.XXXX a mal. Y. R. X., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť mu bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5P/16/2014 zo dňa 19.03.2014, právoplatným dňa 27.03.2014, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. detí výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, určené osobitným zákonom, na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom 20.02.2014, vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. nad B., záhradkárka oblasť M. a následne rozsudkom D. súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 26P/36/2019 zo dňa 24.06.2019, právoplatným dňa 27.07.2019, ktorým mu bola zvýšená vyživovacia povinnosť na mal. X. na sumu vo výške 55,- € mesačne a na mal. Y. R. na sumu vo výške 50,- € mesačne, počnúc dňom 27.03.2019, splatné vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí s tým, že nedoplatok na výživnom za obdobie od 27.03.2019 do 30.06.2019 vo výške 174,- € u mal. X. a vo výške 158,- € u mal. Y. R. bol povinný uhradiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky detí, avšak obvinený si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiaval neplnil od mesiaca september 2016 až do súčasnej doby, vrátane mesiaca február 2022, pričom v období od 29.10.2021 do 11.2.2022 uhradil čiastku celkovo 80 eur, čím mu vznikol dlh na výživnom spolu vo výške 5.524,20 eur, t e d a

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 4 Trestného zákona, per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podala dňa 7.1.2021 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 2Pv 191/20/6613 zo dňa 5.1.2021 na obv. U. G., nar. X.XX.XXXX v V. X., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného U. G.; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný U. G., nar. X.XX.XXXX v V. X. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, a to aj po upozornení a poučení o úprave skutkovej vety v časti obdobia týkajúceho sa neplnenia výživovacej povinnosti do súčasnej doby, vrátane mesiaca február 2022, a v časti výšky celkového dlhu na výživnom 5.524,20 eur (po odpočítaní zaplatenej čiastky 80 eur). Následne súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku podľa obžaloby ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin _____ jemu kladený za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin - prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obž. U. G. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov štyri záznamy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/73/2019 zo dňa 9.9.2019, právoplatným dňa 5.11.2019, a to za prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 24 mesiacov. V minulosti bol tiež uznaný vinným za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pôvodne podmienne s tým, že mu bol nariadený výkon trestu v ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia (trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T/43/2013 zo dňa 28.3.2013, právoplatný dňa 13.4.2013); ďalej za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín (trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/128/2014 zo dňa 6.2.2015, právoplatný dňa 7.3.2015) a za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia (trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/33/2016 zo dňa 6.4.2016, právoplatný dňa 27.4.2016). Obžalovaný bol z výkonu trestu odňatia slobody dňa 7.9.2016 podmienne prepustený uznesením OS Martin sp. zn. 23PP/89/2016, s určením skúšobnej doby na 2 roky s probačným dohľadom. Z uvedeného vyplýva, že sa dopúšťal žalovaného činu aj v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z VTOS (v skúšobnej dobe sa však osvedčil) i podmieneného odsúdenia v konaní sp. zn. 1T/73/2019 (o osvedčení resp. neosvedčení v skúšobnej dobe nebolo doposiaľ rozhodované). Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona t. j., že obžalovaný sa ku spáchaniu činu priznal a tento úprimne oľutoval. Naproti tomu zistil tiež jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol za trestné činy odsúdený. Pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy Trestný zákon v § 207 ods. 3 ustanovuje výmeru trestnej sadzby trestu odňatia slobody 1 rok až 5 rokov. S prihliadnutím na osobu páchatela, najmä jeho osobné a nepriaznivé sociálne pomery, mieru zavinenia, ako i vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, súd pri ukladaní trestu aplikoval ust. § 39 ods. 4 Tr. zákona s použitím prípustnej analógie v prospech páchatela (viď stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016) a uložil mu trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, a to vo výmere 8 mesiacov, ktorý posúdil ako primeraný a dostatočný na nápravu páchatela i zabezpečenie primeranej ochrany spoločnosti. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uložený za úmyselné trestné činy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.